

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 03

21. augusta 1975

Slovenský preklad anglického prepisu z používateľom poskytnutej zbierky Dr-Peter-Beter-AL.pdf. Preklad: 4. októbra 2026.

Poznámka k vydaniu: Ide o úplný preklad historického prepisu. Tvrdenia a hodnotenia sú vyjadreniami pôvodného autora; preklad nepredstavuje ich nezávislé overenie. Dobové časové odkazy zostávajú zachované. AUDIO LETTER® je registrovaná ochranná známka spoločnosti Audio Books, Inc. Mená, obchodné názvy a dobové adresy sú ponechané podľa dodaného prepisu, vrátane jeho nezvyčajných zápisov. Adresy sú súčasťou historického textu, nie aktuálnymi kontaktnými údajmi.

Úvod

Dobrý deň všetkým. Tu je Dr. Beter. Dnes je 21. augusta 1975 a toto je môj mesačný audio list č. 3. Dnes chcem rozobrať tri hlavné témy. Prvé dve sú odpoveďou na niektoré otázky, ktoré mi ľudia kládli, a tretia sa týka významných zmien, ktoré sa teraz pripravujú v plánoch bratov Rockefellerovcov. Sú to tieto témy:

1. Pravda o atentáte na prezidenta Johna F. Kennedyho. 2. Niektoré málo známe príklady hospodárskej moci Rockefellerovcov a spôsobu, akým si túto moc udržiavajú. 3. Ako zásah Indiry Gándhiovej proti CIA v Indii mení Rockefellerove plány na tretiu svetovú vojnu.

Skôr než sa však pustím do týchto troch tém, chcem odpovedať na množstvo otázok iného druhu, ktoré som dostal. Existuje viacero špecializovaných spravodajských bulletinov zaoberajúcich sa rôznymi stránkami politickej ekonómie a často sa ma pýtajú, či môžem niektorý z nich odporučiť. Myslím si, že mám povinnosť nasmerovať vás k spoľahlivým informačným zdrojom, medzi ktoré vo všeobecnosti nepatria hlavné spravodajské médiá ovládané Rockefellerovcami. Jedným z bulletinov, ktorý sa zaoberá všeobecným spravodajstvom, je Daily News Digest. Vydáva ho:

Research Publications P.O. Box 27496 Phoenix, Arizona 85061

Druhým, ktorý sa sústreďuje predovšetkým na finančné záležitosti, je:

International Moneyline 16 East Trail Derian, Connecticut 06820

Tieto dva bulletiny sa navzájom dopĺňajú, namiesto toho, aby opakovali ten istý obsah. Navrhujem, aby ste napísali obom a rozhodli sa sami. A teraz:

Téma 1 - Pravda o atentáte na prezidenta Johna F. Kennedyho

22. novembra 1963 národom i svetom otriasla desivá správa z Dallasu v Texase. Ak ste ju počuli, pravdepodobne si presne pamätáte, čo ste robili, keď ste prvýkrát zachytili tú neuveriteľnú zvesť. Prezident John F. Kennedy, ktorý prechádzal v kolóne áut popri tisícoch priateľsky naladených divákov, bol postrelený.

Až príliš skoro sa naše najhoršie obavy naplnili, keď nám oznámili, že náš prezident bol zavraždený.

Pozornosť sa pozoruhodne rýchlo sústredila na jediného podozrivého menom Lee Harvey Oswald, ktorého okamžite zadržali a uväznili. Oswaldova minulosť bola dôkladne zdokumentovaná vo vládných spisoch a za normálnych okolností by viedla k tomu, že by ho Tajná služba počas prezidentovej návštevy Dallasu intenzívne sledovala.

A predsa skutočnosť, že Oswald pracoval v Texaskom sklade školských učebníc, priamo na trase kolóny, zdanlivo vopred unikla pozornosti.

Bezprostredne po strelbe ho však ihneď vypátrali, zahnali do kúta a zatkli. Pri prestrelke v kine ho takmer zabili, no namiesto toho tam zastrelil policajta a napokon ho zadržali živého. Oswaldovo prežitie však rýchlo napravili, a to dokonca v celoštátnom televíznom prenose. Pripravili jeho presun z dallaského väzenia na iné miesto a televízne štáby boli prítomné, aby ho zaznamenali.

Keď ho viedli z väzenskej cely k čakajúcemu policajnému autu, mužovi menom Jack Ruby, ktorého dallaská polícia dobre poznala a ihneď spoznala, dovolili dostať sa k Oswaldovi ešte vnútri policajnej stanice.

Milióny ľudí s úplným úžasom sledovali, ako Ruby priamo pred ich očami Oswalda zastrelil. Oswald opakovane protestoval, že z neho urobili obeťného baránka, ale teraz už nikdy nemohol vysvetliť, čo tým myslel.

Potom prišiel na rad samotný Ruby. Tvrdý, odolný a zdravý Jack Ruby čudne ochorel a čoskoro vo väzení zomrel. Dorothy Kilgallenová, autorka novinových stĺpčiekov preberaných viacerými denníkmi a známa aj ako členka panelu televíznej relácie „What's My Line“, však oznámila, že sa chystá vnieť do prípadu zásadný zvrat. Povedala, že hovorila s Rubym a v nasledujúcom stĺpčeku zverejní výbušné informácie, ktoré jej poskytol. Zvláštnou zhodou okolností tento stĺpček nikdy nenapísala, alebo prinajmenšom nikdy nevyšiel. Namiesto toho údajne zomrela po požití kombinácie liekov a alkoholu, hoci podľa správ ani jedno predtým vo významnejšej miere neužívala. Tak sa pre americký ľud začala nočná mora zmätku, pochybností, frustrácie a strachu.

Kľúčoví ľudia s informáciami súvisiacimi s vraždou prezidenta Kennedyho v nasledujúcich mesiacoch zomierali alebo mizli jeden za druhým, v rozpore so všetkými zákonmi náhody. Oficiálne vládne vyšetrovanie atentátu, samozrejme, vykonala Warrenova komisia, ktorú vymenoval náš nový prezident Lyndon Johnson. Predsedal jej vtedajší predseda Najvyššieho súdu Earl Warren, ktorého však do značnej miery usmerňoval významný člen komisie, vtedajší kongresman Gerald Ford.

Fordova politická hviezda odvtedy neprestajne stúpala a dnes je, samozrejme, naším prvým vymenovaným prezidentom.

Základný návrh 25. dodatku k Ústave Spojených štátov, na základe ktorého Ford aj Nelson Rockefeller získali svoje terajšie úrady vymenovaním, bol predložený v Senáte presne tri týždne po zabití prezidenta Kennedyho, takmer akoby už bol pripravený a čakal. Tento návrh predložil 13. decembra 1963 senátor Birch Bayh, ktorému k úradu nepomohol nikto iný než Nelson Rockefeller.

Po ukončení práce Warrenovej komisie napísal Ford knihu, v ktorej ju dôrazne obhajoval. Dnes silnie verejné volanie po opätovnom otvorení prípadu. Ak si však myslíte, že ho prezident Ford niekedy otvorí, aspoň dobrovoľne, mali by ste si to ešte raz premyslieť.

Toto všetko vám je nepochybne známe vďaka úsiliu mnohých ďalších ľudí, ktorí odhalili a zverejnili rozličné okolnosti súvisiace s atentátom. Ale, priatelia, pokiaľ viem, nikto vám dosiaľ neposkytol pevné a jasné odpovede na dve úplne zásadné otázky:

1. Prečo bol John Kennedy zavraždený? 2. A ako?

V priebehu rokov nás prostredníctvom článkov, kníh, rozhlasových a televíznych programov a všeličoho ďalšieho zaplavili fakty, obvinenia a teórie. Tieto najzákladnejšie otázky však zostávajú nezodpovedané. Myslím si, že preto ma zaplavujú otázky o atentáte na JFK, a domnievam sa, že nastal čas povedať vám o ňom to, čo môžem.

Najprv otázka, prečo bol prezident Kennedy zabitý.

Počas leta a začiatkom jesene 1962 začal senátor Kenneth Keating z New Yorku kampaň, ktorou upozorňoval Američanov na prítomnosť rakiet s jadrovými hlavícami na Kube, namierených na nechránenú južnú stranu Spojených štátov. Vymenovaní vládni úradníci ho celé mesiace ignorovali, vysmievali sa mu a zosmiešňovali ho. Rovnako mohol povedať: „Zlato z Fort Knox zmizlo.“ Taká vec bola očividne príliš nepredstaviteľná na to, aby mohla byť pravdivá. Po čase však prezident Kennedy začal byť osobne znepokojený, že na Keatingových obvineniach by predsa len mohlo niečo byť. Rozhodol, že ich v každom prípade treba aspoň vážne vyšetriť, aby sa obavy krajiny mohli rozptýliť, ak sa ukážu ako nepravdivé.

Takýto postup nie je ničím iným než prejavom zdravého rozumu. Keď sa prezident začal o vec osobne zaujímať, rýchlo sa zistilo, že Keatingove očividne smiešne obvinenia sú pravdivé. Všetci vieme, že v priebehu niekoľkých dní, keď boli Spojené štáty vo vojenskej pohotovosti po celom svete, prezident Kennedy vystúpil v celoštátnej televízii, informoval Američanov o raketách a žiadal, aby ich Rusko okamžite odstránilo. Kubánska raketová kríza bola tu!

V nasledujúcich rokoch sa objavilo množstvo dodatočných múdrostí. Diskutovalo sa o mnohých veciach, napríklad o tom, či bolo rozumné, že potom nepožadoval inšpekcie priamo na Kube, ktoré by zaručili, že všetky rakety naozaj zmizli.

Bez ohľadu na všetky tieto spory však bola odvaha Johna Kennedyho pri jeho konaní ešte väčšia, než si väčšina Američanov uvedomuje. Nielenže čelil Sovietskemu zväzu v smrteľne nebezpečnej konfrontácii, ale zároveň sa postavil proti Rockefellerovým záujmom, ktoré mu pôvodne umožnili stať sa prezidentom.

Tým, že John Kennedy odhalil rozmiestňovanie rakiet na Kube a zastavil ho tesne pred dosiahnutím plnej operačnej pripravenosti, zásadne narušil pokus urýchliť harmonogram jadrového vydierania. To je súčasťou Rockefellerovho plánu na úplné ovládnutie Ameriky v spolupráci s ich domovinou predkov, matičkou Rusou.

Vďaka Kennedyho kroku bolo teraz potrebné nájsť a vybudovať celkom novú raketovú základňu v Karibiku, ktorá by nahradila Kubu. V čase, keď vyslovujem tieto slová, je táto úloha splnená. Guyanskú republiku, suseda Venezuely, zmenil na úplný policajný štát Forbes Burnham, ktorého David Rockefeller dosadil do úradu práve na tento účel. Letisko Temehri v Guyane, 25 míľ od Georgetownu, väčšie než newyorské letisko JFK, prezident Johnson v roku 1965 predčasne odovzdal späť Guyane v poslušnosti voči Rockefellerovým príkazom. Dnes ho obklopujú útočné jadrové rakety namierené na Panamský prieplav a mestá v Spojených štátoch. Na túto situáciu upozorňujem už vyše roka, no bezvýsledne.

Odstránenie kubánskych rakiet tiež znamenalo, že ruskú vojenskú prevahu nad Spojenými štátmi bude treba dosiahnuť pomalšou a ťažšou cestou, v priebehu niekoľkých rokov. Americký vojenský výskum a vývoj sa bude musieť brzdiť, zatiaľ čo Rusko vynaloží všetky sily, aby nás dobehlo a predstihlo.

Vietnamský konflikt, do ktorého nás už vtahovali z iných dôvodov, sa mohol ukázať ako ideálny nástroj: nútiť nás plytvať vojenskými zdrojmi a spotrebúvať ich obrovské množstvá vo vojne bez toho, aby sme sa príliš sústreďovali na zlepšovanie vojenskej technológie.

Aj tu však Jack Kennedy začínal prekážať. Pred svojou smrťou už spustil sled udalostí, ktoré mali zvrátiť rastúce angažovanie vo Vietname a pomerne rýchlo nás dostať z bojiska v Indočíne. To všetko znamenalo, že Jack Kennedy musí odísť. Svoju „Novú hranicu“ začal s idealistickou predstavou ambiciózneho vládneho programu, ktorý preňho zostavili Rockefellerovi agenti na účely celkom

odlišné od tých, ktoré si predstavoval on sám.

Začínal však chápať, čo sa v skutočnosti deje. V jednom vysielaní dokonca vyhlásil, že „Castro bol nástrojom medzinárodného sprisahania“. Keby dostal príležitosť, časom by si možno správne pospájal priveľa súvislostí.

Za svoj veľký čin statočného vlastenectva počas kubánskej raketovej krízy sa tak prezident John F. Kennedy stal človekom určeným na odstránenie. Agenti CIA, ktorá bola od svojho vzniku v roku 1947 výlučne nástrojom Rockefellerovcov, pripravili v roku 1963 viacero možných scenárov atentátu. Ako sa ukázalo, uskutočnil sa ten dallaský. To nás privádza k otázke, ako sa atentát v skutočnosti vykonal.

Žiaľ, nepoznám nijaký jemný spôsob, ako hovoriť o tejto rozhodujúcej stránke prípadu. Na rozdiel od Rockefellerových agentov, ktorí dnes ovládajú vládu Spojených štátov, však zostávam presvedčený, že americký ľud nie je zložený z detí. Všetci chceme pravdu, dokážeme ju prijať, ak nám ju povedia priamo, a vieme vycítiť, keď nám ju nehovorí.

Ako viete, Warrenova komisia dospela k záveru, že Lee Harvey Oswald pri zabití prezidenta Kennedyho konal sám. Tento záver, ktorý Gerald Ford, Walter Cronkite a mnohí ďalší Rockefellerovi prívrženci podrobne a energicky obhajovali, však stojí na predpoklade, ktorý je úplnou urážkou inteligencie každého Američana. Ide o takzvanú teóriu jednej guľky.

Podľa tejto teórie, priatelia, ktorá bola oficiálnym stanoviskom Warrenovej komisie, jediná guľka vystrelená zo sotva funkčnej dvadsaťročnej pušky zlým, opakujem, zlým strelcom menom Oswald prešla prezidentom Kennedym, zmenila smer, prešla sedadlom auta, zasiahla guvernéra Johna Connallyho, rozdrvila mu jedno či dve rebrá, potom mu rozdrvila zápästie, následne mu poranila nohu a zanechala úlomky, ktoré Connally dodnes nosí v tele. Napokon skončila v stave dokonalého laboratórneho exemplára, úplne nepoškodená, okrem balistických stôp použitých na jej spojenie s Oswaldovou zbraňou.

Táto teória jednej guľky je taký nezmysel, že detektívny román obsahujúci takú hlúpu a amatérsku epizódu by sme pravdepodobne znechutene hodili do koša. Táto rozprávka však bola jediným spôsobom, ako mohla Warrenova komisia dospieť k vopred určenému záveru, že Oswald konal sám a že by sme preto mali myšlienku sprisahania vypustiť z hlavy. Oswald, samozrejme, už nebol medzi nami, aby povedal svoju verziu, ale na tom nezáležalo. Príhodne sa našiel odkaz, o ktorom nás ubezpečili, že ho napísal Oswald a vysvetlil v ňom svoj plán zabiť prezidenta Kennedyho.

Nuž, priatelia, tá jediná guľka prezidenta Kennedyho nezabila, a nezabila ho ani nijaká iná guľka ostreľovača. Technická analýza slávneho Zapruderovho filmu a súvisiacich filmových záznamov, ktorú pre mňa tajne vykonali, odhaľuje, že prezidenta zavraždili prostriedkom oveľa spoľahlivejším než aj tí najlepší ostrostrelci.

Skôr než vám poviem, čo sa podľa mojich vlastných informácií stalo, pripomeniem niekoľko skutočností, ktoré podľa mojich vedomostí neboli dosiaľ nikdy uspokojivo vysvetlené. Sú hrozné, ale ak máme spoznať pravdu, musíme ich pozorovať a analyzovať objektívne:

Fakt: Pred smrteľným zásahom už prezidenta Kennedyho zasiahla zozadu strela, po ktorej sa mierne predklonil a sklopil tvár nadol.

Fakt: Potom ho zabil zásah, ktorý mu doslova odtrhol hornú zadnú časť hlavy. Odtrhlo mu niekoľko štvorcových palcov lebky.

Fakt: Tento smrteľný zásah prudko odhodil jeho hlavu a telo dozadu a trochu nahor v sedadle.

Fakt: Úlomky z prezidentovej hlavy vyleteli dozadu a dopadli po celej ľavej zadnej časti karosérie otvorenej limuzíny. Kennedy sedel na pravom zadnom sedadle.

Fakt: V okamihu smrteľného zásahu Zapruderov film ukazuje niečo, čo vyzerá ako prudký výron, akýsi výbuch smerujúci Kennedymu do tváre zdola a spredu, z miesta vo vnútri auta. Pokiaľ viem, televízni komentátori pri vysielaní Zapruderovho filmu na to nikdy neupozornili. Ale sledujte tento výbuch zvnútra auta. Je tam.

Fakt: Prezidentská limuzína, v ktorej došlo k atentátu, bola do 48 hodín rozobratá a zničená. Išlo o hrubo nezákonné zničenie vecného dôkazu.

Fakt: Patológovia a bádatelia, ktorým nedávno umožnili vstup do Národného archívu, uvádzajú, že pozostatky mozgu prezidenta Kennedyho, ďalší rozhodujúci dôkaz, čudne chýbajú, sú založené nevedno kam, zmizli!

A teraz môj záver založený na týchto skutočnostiach a na odborných názoroch, ktoré mi dôverne poskytli. Vyzývam vládu Spojených štátov, aby dokázala, že sa mýlim.

Sprisahanci neponechali nič náhode ani neistote streleckej zručnosti. Prezidenta Kennedyho zabilo zariadenie namontované vnútri limuzíny, ktoré naňho pôsobilo z bezprostrednej blízkosti. Vražedná zbraň bola, samozrejme, ukrytá v čalúnení sedadla pred prezidentom.

Podľa vzhľadu výbuchu v Zapruderovom filme je možné, že vražednou zbraňou bola v podstate brokovnica s mimoriadne skrútenou hlavnou, ukrytá v čalúnení sedadla pred ním. Oveľa pravdepodobnejšie sa však zdá, že výbuch spôsobila takzvaná kumulatívna nálož v osobitnom uložení. Kumulatívna nálož je výbušné zariadenie so špeciálnym tvarom, ktoré v podstate vytvára sústredený výbuch, teda výbuch smerujúci prevažne jedným smerom, namiesto toho, aby pôsobil všetkými smermi ako dynamitová tyč. Práve kumulatívna nálož umožňuje bazuke vyradiť tank Sherman. Tieto nálože existujú v mnohých veľkostiach vrátane takých malých, že by sa dali ľahko ukryť v Kennedyho limuzíne.

Výhodou kumulatívnej nálože z pohľadu sprisahancov je, že na rozdiel od pušky či brokovnice nevytvorí guľku ani broky, ktoré by niekto v okolí mohol nájsť a začať klásť nežiaduce otázky. Jediným problémom by bol jej hluk. Taký tresk by mohol upútať pozornosť ostatných v aute. Sprisahanci však vedeli, že Jackie Kennedyová bude po výbuchu priveľmi rozrušená a sústredená na samotného Jacka, aby si také podrobnosti uvedomila. Aj vodič bude zaujatý naliehavou snahou vymanévrovať zo zálohy. Stále tu však zostával guvernér John Connally, ktorý sedel vpredu pred prezidentom. Dalo sa očakávať, že zvuk kumulatívnej nálože upúta jeho pozornosť, aj keby bol tlmený a čiastočne zanikol v zmätku výstrelův ostreľovačov.

Existovala možnosť, že práve Connally ako jediný rozpozná, že tesne za ním vnútri auta spustili nejaké zariadenie. Preto bol John Connally v zálohe spolu s Kennedym osobitne určeným cieľom. Nebol, ako sa často predpokladalo, iba obeťou zatúlanej guľky, a už vôbec nie guľky, ktorá najprv zasiahla Kennedyho, ako tvrdila Warrenova komisia. Connally bol potenciálne najnebezpečnejším jednotlivým svedkom atentátu. Preto bolo nevyhnutné vyradiť ho alebo rovno zabiť. Nezáležalo veľmi na tom, či Connally zomrie alebo bude len vážne zranený, pokiaľ sa zničí jeho schopnosť jasne pozorovať udalosti. To sa im, samozrejme, podarilo.

Viacerí ostrostrelci teda strieľali na kolónu pri jej prejazde cez Dealey Plaza z niekoľkých dôvodov. Po prvé mali vytvoriť dojem útoku zo zálohy, odvrátiť pozornosť, aby sa vražedný výbuch zvnútra auta nerozpoznať ako taký. Po druhé mali zastreliť guvernéra Connallyho. Až treťou prioritou bolo zasiahnuť aj prezidenta jednou či dvoma strelami ako poistku proti prípadnému zlyhaniu vražedného zariadenia

namontovaného v aute. Viceprezident Lyndon Johnson vôbec nebol cieľom.

Keď si uvedomíme, že vražedný výbuch prišiel zvnútra auta z polohy, z ktorej pôsobil mierne nahor do Kennedyho tváre, prestávajú byť potrebné všetky prekrútené a nasilu vytvorené vysvetlenia mnohých vecí, ktoré ste dosiaľ počúvali. Výbuch podobný účinku bazuky ho celkom prirodzene prudko odhodil dozadu, spôsobil neuveriteľne rozsiahle poranenia hlavy, ktoré ho zabili, a rozmetal úlomky po zadnej časti auta. Navyše je teraz až príliš jasné, prečo chceli sprisahanci také dômyselne upravené auto potom rýchlo zničiť. Mimochodom, sotva sa to mohlo uskutočniť bez príkazu alebo aspoň súhlasu nového prezidenta Lyndona Johnsona. Je tiež zrejmé, prečo Kennedyho uchovaný mozog potajomky zmizol z Národného archívu. Jediný pohľad na poranenia spôsobené vražednou zbraňou v aute by viedol k vyhodneniu všetkých záverov Warrenovej komisie do koša, presne tam, kam patria.

S novou bábkou Lyndonom Johnsonom v Bielom dome boli Rockefellerove plány opäť v bezpečí. Rockefellerovci totiž z JFK-ho smrti vyťažili všetko, čo sa dalo.

Ako som už spomenul, základný náčrt 25. dodatku, ktorý Nelson Rockefeller pripravil pred rokmi, predložili Kongresu iba tri týždne po Kennedyho smrti. Zároveň sa chopili úplnej lži, že ho zabil osamelý pomätenec s lacnou zbraňou, a pod eufemistickým heslom kontroly zbraní rozbehli silnú kampaň za odzbrojenie amerického ľudu. LBJ využili na presadenie veľkých častí katastrofálneho Rockefellerovho vládneho programu v Kongrese, pričom neustále hovorili: „Urobme to pre Jacka.“

A kohútik vietnamskej vojny, ktorý sa Kennedy chystal zatvoriť, teraz Johnson otvoril naplno. Rockefellerovým záujmom sa tak poslúžilo znamenite. Americká technologická tvorivosť sa odvádzala v prospech Ruska.

Hlboké angažovanie v Indočíne pomohlo Rockefellerovcom napokon dosiahnuť želanú kontrolu nad rozsiahlymi zásobami kvalitnej ropy v tomto regióne, ktoré sa vyrovnajú zásobám Blízkeho východu a Juhočínskeho mora. A Rockefellerovci, najväčší výrobcovia munície na svete, obchodníci so smrťou, dosahujú obrovské zisky na úkor peňazí daňovníkov a životov či zranení amerických vojakov.

V súvislosti s vraždou prezidenta Kennedyho však stále zostávajú nezodpovedané niektoré dôležité otázky:

1. Spustil zariadenie, ktoré bolo bezprostrednou príčinou Kennedyho smrti, niekto v limuzíne, na limuzíne alebo mimo nej? 2. Kto toto zariadenie pripravil na popravu prezidenta Kennedyho? 3. Kto mal limuzínu pod kontrolou bezprostredne pred jej použitím v Dallase?

Zovšeobecňovať znamená vynechávať. Pravda spočíva v podrobnostiach. Vôbec nepochybujem, že do sprisahania s cieľom zabiť prezidenta Kennedyho bolo zapojených viacero ľudí. Vôbec o tom nepochybujem.

Na inštaláciu smrtonosného zariadenia bola potrebná skupina odborníkov. Na odvrátenie pozornosti bola potrebná ďalšia skupina. A na spustenie smrtonosného zariadenia, kumulatívnej nálože, stačil jediný človek mimo limuzíny, ktorý ju aktivoval na diaľku rádiovým signálom. Prezident Nixon raz povedal, že v Spojených štátoch rozumejú moci iba traja ľudia: on sám, Nelson Rockefeller a John Connally, ktorého pri útoku na Kennedyho takmer odstránili. Všetci vieme, že moc kazí a že zlodeji sa napokon medzi sebou pohádajú.

Nixon bol odstránený a teraz zostávajú iba Rockefeller a Connally. Kto vyhrá mocenskú hru o vládu nad nami všetkými? Zostali nám iba tieto dva mocenské bloky? Niet iných možností? Kto zostane, aby používal CIA ako svoj osobný nástroj? Prečo nezrušiť túto CIA, túto súkromnú agentúru typu supergestapa, ktorú teraz ovládajú samotní bratia Rockefellerovci? Prečo znovu neotvoriť vyšetrovanie

atentátu na Kennedyho v Kongrese a pred veľkou porotou, aby sa odpovedalo na tieto a ďalšie otázky? Nechávam to na vás, milí poslucháči.

BYŤ INFORMOVANÝ ZNAMENÁ ZAUJÍMAŤ SA A ZAUJÍMAŤ SA ZNAMENÁ KONAŤ!

Teraz prejdem k téme č. 2.

Téma 2 - Hospodárska moc Rockefellerovcov a spôsob jej udržiavania

Pred jednou generáciou začala takzvaná „tretia generácia Rockefellerovcov“ rýchlo preberať opraty jedného z najväčších hospodárskych impérií na svete od svojho otca Johna D. Rockefellera mladšieho. Zo šiestich členov tretej generácie, piatich bratov a jednej sestry, sa dvaja ukázali ako pomerne pokojní a podľa Rockefellerových meradiel spokojní so svojím obrovským zdedeným bohatstvom. Boli to sestra Abby a zosnulý Winthrop Rockefeller, ktorý istý čas pôsobil ako guvernér Arkansasu. Ostatní štyria bratia však boli neuveriteľne ambiciózni, ešte viac než ich starý otec John D. Rockefeller starší, a tiež bezohľadnejší. Obrovské impérium, ktoré zdedili, považovali iba za vhodný odrazový mostík pre naozaj veľké podniky.

Ich otec John D. mladší patril k popredným ľuďom, ktorí sa usilovali rozložiť kresťanskú vieru a prerobiť ju na humanistickú filozofiu vytvorenú človekom. V tejto súvislosti vychovával svoje deti vo viere, že sú mimoriadne obdarené a vyvolené vládnuť svetu. V prípade štyroch bratov, Johna D. III., Nelsona, Laurancea a Davida, sa táto výchova „ujala“. Už niekoľko desaťročí títo štyria bratia neúnavne pracujú ako jeden celok v neúprosnom dobývaní kontroly nad Amerikou a nadvládou nad svetom pre svoju matičku Rus. Jednoducho pritom pokračovali v niektorých veciach, ktoré začali ich otec a starý otec, ale s väčším úsilím a s neporovnateľne väčšími zdrojmi, než mali ich predkovia.

Štyria bratia si už dávno rozdelili svet na sféry vplyvu, na ktoré sa mal každý sústrediť. John D. III. si vyčlenil Áziu a Afriku a dostal sa tiež do popredia mnohých takzvaných filantropických aktivít, hoci filantropický obraz či svätožiara si pestujú všetci Rockefellerovci. Ako som spomenul vo svojom mesačnom audio liste č. 1 z júna 1975, John sa osobne zúčastňoval na intrigách špiónskeho hniezda v Lee v Massachusetts, ktoré položili základy útoku na Pearl Harbor a vtiahli neochotnú Ameriku do druhej svetovej vojny. Na tomto plánovaní sa podieľal pod zásterkou údajne filantropickej medzinárodnej činnosti nazvanej „Institute of Pacific Relations“, čiže IPR. Po vojne IPR zrušili, keď vyšetrovania Kongresu odhalili jeho hanebnú úlohu proti Amerike.

Je zaujímavé, že John je v týchto dňoch viditeľnejší než zvyčajne. Viedie propagandistickú kampaň, ktorá má pripraviť pôdu pre tajnú „NOVÚ ÚSTAVU“, opísanú v mojom najnovšom AUDIO BOOK na túto tému. Napríklad Rockefellerovcami ovládaná spoločnosť Hertz Rent-A-Car práve začala vydávať nový časopis pre zákazníkov s názvom „NUMBER ONE“. Úvodné číslo obsahuje titulný článok s názvom, citujem: „JOHN D. ROCKEFELLER III. - NIEKOĽKO SILNÝCH MYŠLIENOK, KTORÉ MÔŽU AMERIČANIA VYUŽIŤ V DRUHEJ REVOLÚCII.“ V článku sa Johnova účasť v IPR vystavuje na obdiv, akoby bola dôvodom na hrdosť. Nespomína sa však, že po porážke Japonska vo vojne, ku ktorej pomohol aj IPR, tam John D. Rockefeller III. priletel so svojím sprievodom a začal preberať celé japonské hospodárstvo do poslednej súčiastky, pričom jeho veľké časti spojil do obrovského kartelu nazvaného zaibacu.

Takzvaný japonský hospodársky zázrak v skutočnosti nie je o nič prekvapujúcejší než pozoruhodne americký vzhľad tohto ázijského obra od skončenia vojny. Od druhej svetovej vojny sú Amerika aj Japonsko pod Rockefellerovou kontrolou. Veď dokonca aj SONY neznamena nič iné než niekdajšiu

Standard Oil Company of New York!

O Nelsonovi som veľa povedal inde, najmä v mesačnom audio liste č. 1. Stačí teda povedať, že si na svoje osobitné pôsobenie vyčlenil Spojené štáty a Latinskú Ameriku. Úlohu „človeka vo vnútri“ našej vlády hrá už od čias, keď bol takzvaným „najbližším poradcom“ Franklina D. Roosevelta, úplnej bábkovej Rockefellerovcov. Aby si vylepšil obraz v Latinskej Amerike, Nelson celé roky predstieral veľké nadšenie pre latinskoamerické umenie každého druhu. V samotnej Latinskej Amerike však jeho dravé hospodárske aktivity v minulosti pomohli vytvoriť obraz nazývaný „škaredý Američan“ a niektoré latinskoamerické noviny ho už dávno označili za „verejného nepriateľa č. 1“.

Potom je tu Laurance Rockefeller, ktorý si počas vypočúvaní o schválení Nelsona za viceprezidenta vyslúžil určitú nepriaznivú publicitu. Práve Laurance, samozrejme, financoval známu knihu namierenú proti Goldbergovi, aby pomohol bratovi Nelsonovi v kampani za znovuzvolenie za guvernéra v roku 1970. Podľa výpovedí sa zdá, že vydať na tento účel 60 000 dolárov si vyžadovalo približne toľko zvažovania ako kúpa škatulky kancelárskych sponiek pre vás alebo pre mňa. Morálne zábrany zrejme neboli problémom, ale vonkajší dojem áno. Tých 60 000 dolárov totiž starostlivo previedli okľukou cez právne usporiadanie, aby zdroj financovania knihy nebol ľahko zistiteľný.

Aby však niekto takéto machinácie nepovažoval za podozrivé, výpovede obsahujú krásny príklad logiky, ktorú bratia Rockefellerovci používajú na zmätenie svojich kritikov. Uvádza sa, že toto okľukové presúvanie a zastieranie peňazí na knihu vôbec nebolo praním peňazí, ale iba veľmi bežnou praxou pri Rockefellerových obchodoch. Inými slovami, neustále skrývajú, čo robia, a preto to musí byť v poriadku. Priatelia, toto je iba jeden náznak toho, že Rockefellerova kontrola preniká mimoriadne hlboko do celej našej spoločnosti, hoci je pred našimi očami väčšinou skrytá. V každom prípade Lauranceova oblasť zahŕňa Rockefellerove letecké spoločnosti, letecký a kozmický priemysel a zbrojársky priemysel. Rockefellerovci sú najväčšími a najagresívnejšími „obchodníkmi so smrťou“ na svete. Jeho oblasť zahŕňa aj akciový trh a jeho manipuláciu. Keď pred očami uvidíte rozvíjať sa krach burzy, pred ktorým som varoval, svoje ďakovné lístky môžete poslať Lauranceovi Rockefellerovi.

Napokon sa dostávame k Davidovi Rockefellerovi, najmladšiemu zo štyroch bratov a najmocnejšiemu z nich. David je predsedom obrovskej Chase Manhattan Bank, jednej z dvoch či troch najväčších bankových sietí na svete, s vyše 2 000 pobočkami v približne 98 krajinách na celom svete. Chase Manhattan je významným zdrojom úverov pre najväčšie spoločnosti v Amerike i v zahraničí a jej oddelenie správy majetku vlastní obrovské množstvo akcií spoločností, ktoré tvoria chrbtovú kosť amerického hospodárstva. Poskytovaním alebo odmietaním úverov, zamestnávaním bývalých agentov CIA, vyvíjaním tlaku na spoločnosti zadlžené voči Chase Manhattan, vrátane tlaku na zmenu zloženia správnych rád a vedenia korporácií, bánk či poisťovní, selektívnym nákupom a predajom akcií a ďalšími prostriedkami môže David Rockefeller ťahať za veľmi mocné nitky už prostredníctvom samotnej Chase Manhattan.

Aj Chase Manhattan Bank je však iba drobným viditeľným vrcholom Davidovho ľadovca. David Rockefeller nie je obyčajný bankár. Je hlavným správcou neuveriteľného celosvetového Rockefellerovho finančného impéria a prostredníctvom neho najmocnejším medzinárodným bankárom na svete. Rockefellerovci ovládajú nielen Chase Manhattan Bank, ale aj mnohé ďalšie kľúčové finančné inštitúcie v Amerike a zahraničí. Ovládajú First National City Bank of New York, najväčšiu banku v New Yorku, ako aj viacero ďalších veľkých newyorských bánk. Ovládajú tiež mnohé banky, pri ktorých sa ich kartel všeobecne nerozpoznáva, napríklad Bank of America, najväčšiu banku v Spojených štátoch, a nadnárodné banky v zahraničí vrátane mnohých investičných bankových domov doma i za hranicami.

Skutočnosť, že Rockefellerovcom sa podarilo prevziať obrovské Morganove záujmy, ktoré kedysi predstavovali ich najväčších konkurentov v Amerike, mnohých ľudí vyslovene šokuje. Veď Morgan Guaranty Trust v súčasnosti podľa správ spravuje akciové portfólio v hodnote 23 a pol miliardy dolárov, najväčšie v Amerike.

Nuž, priatelia, najmenej 16 z 24 členov správnej rady Morgan Guaranty Trust sú dnes Rockefellerovi agenti. Keďže sa niektorým zdalo neuveriteľné, že Morgan Guaranty teraz ovládajú Rockefellerovci, pomenujem týchto 16 členov a Rockefellerovcami ovládané organizácie, v ktorých zastávajú kľúčové postavenie. Sú to:

J. Paul Austin - Coca Cola. R. Manning Brown, Jr. - N. Y. Life. Frank T. Cary - IBM, jedna z piatich nadnárodných spoločností, ktoré Rockefellerovci v rokoch 1971 až 1972 využili na rozpútanie STAGFLÁCIE prostredníctvom menových manipulácií v Európe. W. Graham Clayton, Jr. - Southern Railway. Emilio G. Collado - Exxon, najväčšia korporácia na svete a miláčik Rockefellerovcov. Chas. D. Dickey, Jr. - Scott Paper. John T. Dorrance, Jr. - Campbell Soup. Louis W. Foyle - Bethlehem Steel. Thomas S. Gates - predtým ministerstvo obrany. Howard W. Johnson - M.I.T. Donald P. Kircher - Singer Co. Donald E. Procknow - Western Electric. Warren M. Chaflee - Ralston Purina. Geo. P. Shultz - jeden zo sprisahancov v prípade zlata vo Fort Knox, ktorého odmenili funkciou prezidenta Rockefellerovej Bechtel Corporation a postavením poradcu mnohých Davidových korporácií. Olcott D. Smith - Aetna Life & Casualty. Henry S. Wingate - International Nickel Company of Canada.

Ich finančné impérium zahŕňa aj mnohé z najväčších životných poisťovní. Zahŕňa tiež kontrolu nad súkromne vlastneným systémom centrálnej banky, ktorý zabezpečuje tlač našich peňazí, Federálnym rezervným systémom.

Vďaka priamej a nepriamej kontrole Federálneho rezervného systému aj najvyšších predstaviteľov ministerstva financií Spojených štátov mohol David Rockefeller odstrániť americké zlato, ako som vysvetľoval inde. Podrobnosti nájdete v mojom AUDIO BOOK „ŠKANDÁL SO ZLATOM VO FORT KNOX“ a v aktualizácii v mesačnom audio liste č. 2 z júla 1975. Sám David Rockefeller je členom správnej rady Federálnej rezervnej banky v New Yorku. Paul Volcker je teraz jej prezidentom. Predtým bol námestníkom ministra financií pre medzinárodné menové záležitosti a spolu s ďalšími zúčastnenými pomáhal Davidovi odobrať zlato z Fort Knox.

Sprisahanie na zakrytie škandálu so zlatom vo Fort Knox sa neprestajne rozširuje, keď sa snažia zahľadiť svoje stopy. Predsedovia bankových výborov Senátu a Snemovne reprezentantov, senátor Proxmire a kongresman Henry Reuss, sa usilujú udržať spor o zlato vo Fort Knox pod pokrievkou dostatočne dlho, aby ministerstvo financií vymyslelo nejaký reklamný trik, ktorým opäť oklame verejnosť, podobne ako pri takzvanej inšpekčnej návšteve zlata v septembri 1974. Práve som dostal informáciu, že na tento účel sa teraz pokúšajú uložiť niekoľko požičaných zlatých tehál do „centrálneho trezora zlata“ vo Fort Knox. Jeho existenciu som prvýkrát odhalil minulý mesiac a dosiaľ bol prázdny. Vrátiť do tohto centrálneho trezora vyše 753 000 zlatých tehál však bude veľmi, veľmi ťažké.

Všetky tieto veci a mnohé ďalšie, priatelia, patria do Davidovej oblasti pôsobnosti. Práve David Rockefeller vo februári 1974 sám obrátil našu politiku na Blízkom východe, aby zabránil vytrhnutiu svojho tamojšieho ropného impéria z Rockefellerovej kontroly v súvislosti s arabským ropným embargom. Ako si pamätáte, saudský kráľ Fajsal bol kľúčom k úspechu tejto jednotnej arabskej akcie. Svojím konaním uprednostnil to, čo pokladal za najlepší záujem Arabov, pred záujmami Rockefellerovcov. Tridsať rokov od získania saudských ropných polí prostredníctvom druhej svetovej vojny a ich počiatočného rozvoja bezplatnou prácou amerických vojakov na náklady daňovníkov si Rockefellerovci robili, čo chceli. Čistá cena arabskej ropy pre Rockefellerovcov počas týchto

tridsiatich rokov bola vďaka spätnému účtovaniu nákladov a rôznym mechanizmom iba päť, slovom päť centov za barel. Predstavte si! Surová ropa za päť centov za barel počas viac než tridsiatich rokov! Aký obrovský zisk Rockefellerovcom priniesla. Kráľ Fajsal sa však teraz rozhodol dať na prvé miesto záujmy vlastného ľudu, tak ako to John Kennedy urobil pre Ameriku v roku 1963. Oba kroky znamenali obrátenie sa proti Rockefellerovcom a oba vyústili do atentátu o niečo viac než rok neskôr.

V takom krátkom čase možno rozsah Rockefellerovej kontroly rozobrať iba povrchno, ale možno už začínate získavať predstavu, ako funguje. Vlastnia kontrolné podiely vo vyše 300 nadnárodných bankách a korporáciách, pričom väčšinu tohto vlastníctva skrývajú pomocou mnohých tisícov nominálnych držiteľov a takzvaných „street names“, teda zápisov cenných papierov na meno sprostredkovateľa. Vďaka kontrole bánk a nadácií môžu vytvárať dobre zamaskované personálne prepojenia správnych rád, prostredníctvom ktorých riadia celé svoje obrovské hospodárske impérium ako jediný gigantický kartel. Monopolistické praktiky Johna D. Rockefellera staršieho blednú v porovnaní s nekontrolovaným medzinárodným netvorom, ktorého zostavili štyria bratia Rockefellerovci. A toto hospodárske impérium postavené na nadnárodných korporáciách, ktoré nie sú oddané nijakej krajine, ale Rockefellerovcom, sa čoraz viac stáva aj politickým impériom. Postupom času sa ich kontrola nad tým, čo ešte zostáva mimo ich dosahu, rozširuje ešte rýchlejšie.

30. júla 1975 urobili Rockefellerove záujmy rozhodujúci krok ku konsolidácii kontroly nad ďalšou významnou mocenskou základňou v Amerike, odborovou organizáciou Teamsters. V ten deň podľa informácií, ktoré sa ku mne práve dostali, uskutočnili únos bývalého predsedu Teamsters Jamesa R. Hoffu v prospech Rockefellerovcov. Dôvod: Frank Fitzsimmons, súčasný predseda Teamsters, je vťahovaný do siete Rockefellerovej kontroly. Hoffa, ktorý začal sústredenú kampaň s cieľom znovu získať kontrolu nad Teamsters, predstavoval zreteľnú hrozbu pre ich postup v tejto oblasti. Rockefellerovci sa pritom usilujú získať všetku možnú kontrolu nad distribučnými systémami našej krajiny ako kľúčovým nástrojom na vyvolanie obrovských výpadkov zásobovania a nedostatku tovaru v blízkej budúcnosti. Tie majú byť súčasťou hospodárskeho rozvratu, ktorým nás plánujú prinútiť prijať svoju diktátorskú „NOVÚ ÚSTAVU“. V stávke je veľmi veľa a Jimmy Hoffa im stál v ceste, možno bez toho, aby si to vôbec uvedomoval.

Teraz prejdem k téme č. 3.

Téma 3 - Zmeny plánov na tretiu svetovú vojnu po zásahu Indiry Gándhíovej proti CIA

V októbri 1974 som nahral svoj prvý AUDIO BOOK s názvom „AKO SA CHRÁNIŤ POČAS PRICHÁDZAJÚCEJ HOSPODÁRSKEJ DEPRESIE A TRETEJ SVETOVEJ VOJNY“. Na tejto nahrávke som uviedol, že začiatok tretej svetovej vojny sa plánuje už o niekoľko krátkych rokov, že pôjde o JADROVÚ vojnu s Amerikou ako hlavným bojiskom a že sa bude ťahať vyše roka. Potom som v marci 1975 vo svojom AUDIO BOOK „ŠKANDÁL SO ZLATOM VO FORT KNOX A ČO PRE VÁS ZNAMENÁ“ oznámil, že vojnové plány sa stále držia svojho smeru, a podrobnejšie som vám vysvetlil ich účel.

Ako som v tej druhej nahrávke spomenul, Rockefellerovcov začínali vyvádzať z rovnováhy ťažkosti s utajovaním škandálu so zlatom vo Fort Knox. Ak by sa niekedy dostal na verejnosť, mohol by celkom zničiť ich plány na diktatúru. V čase, keď hovorím tieto slová, tieto a ďalšie problémy zatiaľ zabránili Nelsonovi Rockefellerovi uskutočniť plán na vytlačenie Geralda Forda z prezidentského úradu a dosadenie seba samého na jeho miesto. V poslednom čase sa objavujú zlovestné náznaky, že sa teraz pripravuje urobiť to hneď, ako dozreje čas. Zatiaľ sa to nestalo. Áno, Nelson Rockefeller ma pravdepodobne v očiach niektorých ľudí zosmiešnil, pretože sa nestal prezidentom podľa svojho harmonogramu v júni 1975. Verejne som na jeho plán začal upozorňovať už pred vyše rokom, skôr než

sa Gerald Ford stal prezidentom a skôr než všetkých prekvapil tým, že z pôvodného okruhu pätnástich ľudí vybral Rockefellera za kandidáta na viceprezidenta. Ale, priatelia, samotným cieľom odhaľovania dôverných informácií, ktoré o týchto veciach dostávam, je zabrániť im, ak sa mi to podarí.

Nepatrím k tým, ktorí pomocou psychických či iných schopností predpovedajú skazu a nešťastie a potom radostne hovoria: „Vidíte, hovoril som vám to,“ ak sa predpoveď naplní. Veci, pred ktorými sa vás snažím varovať, sú strašné, nielen pre vás, ale aj pre mňa. Nechcem, aby sa stali. Toto je krásna, nádherná krajina, ktorú nám Boh dal na život. Chcem, aby moje tri malé deti, rovnako ako vaše, mali po dosiahnutí dospelosti požehnanie slobody, s ktorou si ju budú môcť užívať. V tomto duchu vám rád oznamujem zmeny Rockefellerových plánov vždy, keď odrážajú neúspechy alebo sklzy v ich diabolských intrigách. Môžem vám oznámiť, že zmeny vojnových plánov sa teraz pripravujú. Nie pre niečo, čo som urobil ja, ale pre to, čo urobila Indira Gándhiová v Indii.

Pravdepodobne ste počuli niekoľko krátko trvajúcich správ o nedávnych udalostiach v Indii, ktoré naznačovali, že CIA do nich mohla byť nejako zapojená. Naša vláda tieto náznaky rýchlo zmietla zo stola a umlčala, ale náhodou sú pravdivé. Ak máte o Indii takú predstavu ako väčšina Američanov, pravdepodobne si vybavíte preľudnené mestá plné podvyživených ľudí, posvätné kravy potulujúce sa ulicami, obrovské byrokratické problémy a všeličo ďalšie, ale inak už veľmi málo. India je však oveľa viac. Má veľmi významnú priemyselnú základňu a pomerne nevyužitú prírodnú zdroje, ktoré vždy priťahujú chamtivú pozornosť Rockefellerovcov.

Už päť rokov si CIA pripravuje pozície na prevzatie Indie, presne tak, ako to opakovane urobila inde. Rovnako ako Portugalsko pred vyše rokom uvrhli do revolúcie podľa desaťročného Rockefellerovho plánu a rovnako ako Rockefellerovci plánujú zánik Juhoafrickej únie o tri roky, aj India bola pod útokom. A Indira Gándhiová, jediná skutočne silná vedúca osobnosť v dnešnej Indii, bola systematicky oslabovaná indickou obdobou Watergate, ktorú tam, podobne ako u nás, zinscenovala CIA v prospech Rockefellerovcov.

Indira Gándhiová však všetkých zaskočila. Všetkých zaskočila svojím prudkým protiútokom. Je tragické, že prinajmenšom v tejto chvíli zašla s protiútokom tak ďaleko, že zrejme zničila samotné základy slobody, ktorú chcela brániť. Nedávne udalosti v Indii však spustilo zasahovanie CIA do jej vnútorných záležitostí. V dôsledku toho sa vojnové plány, pred ktorými som vás dosiaľ varoval, odsúvajú na vedľajšiu koľaj. Mohli by sa opäť dostať do popredia, ale India je taká obrovská korisť, že sa teraz vojnové plány kvôli nej prepracúvajú.

Nový plán, ktorý sa teraz rýchlo črtá, predpokladá začiatok vojny v marci 1977, keď komunistická Čína a Japonsko napadnú Indiu. Aliancia, v rámci ktorej by sa to uskutočnilo, sa už formuje. Zatiaľ čo sme v poslednom čase sledovali helsinský summit, ktorý mal potvrdiť sovietske výboje v Európe, skutočné dianie prebiehalo v Ázii. Teraz sa rokuje o čínsko-japonskej zmluve o mieri a priateľstve ako o prvom kroku k vojenskej aliancii. Ak budú veci pokračovať terajším smerom, tieto dve krajiny napadnú Indiu v roku 1977 a Rusko príde Indii na takzvanú pomoc. Spojené štáty potom vtiahnu do konfliktu ako tovaréň na zásobovanie Ruska a Indie. Účelom toho všetkého bude prevziať Indiu iným spôsobom.

To všetko odráža rýchly a významný odklon od smerovania, ktoré existovalo pred nedávnymi udalosťami v Indii. Táto vojna sa plánuje skôr, než predpokladal pôvodný harmonogram tretej svetovej vojny, pretože nové plány už nepočítajú s tým, že sa Rusko pripojí k novej ďalekovýchodnej osi. Namiesto toho má stáť na opačnej strane. A nové plány, samozrejme, v ich terajšej podobe nepredpokladajú bojové akcie na americkej pôde. Pamätajte však, že môžu nastať a pravdepodobne aj nastanú ďalšie zmeny. Najmä ak by bola Indira Gándhiová čoskoro predsa len zvrhnutá, mohlo by to CIA umožniť vrátiť pôvodné plány prevzatia na správnu koľaj. To by pravdepodobne obnovilo aj

pôvodný plán vojny proti Spojeným štátom prostredníctvom útoku na Panamský prieplyav jadrovými raketami odpálenými z Guyany. Helsinský summit teraz uvoľňuje sovietskemu Rusku ruky, aby obrátilo svoju pozornosť na východ, teda na Čínu, a pokúsilo sa ju obklúčiť.

Modlime sa všetci, aby sa odporné dobyvačné plány bratov Rockefellerovcov predsa len zastavili. A prispejme všetci svojím dielom ako občania k tomu, aby boli zastavené! Postavme ich pred spravodlivosť za krádež nášho zlata a odtiaľ začnime obnovovať zdravý rozum, bezúhonnosť a skutočné zastupovanie v našej vláde.

ÚSTAVA, priatelia, chráni nás všetkých a vo voľbách by sme mali zbaviť funkcií všetkých ľudí, ktorí sú teraz pod kontrolou Rockefellerovcov. Mali by sme rozbiť ich veľké socialistické korporácie a obnoviť slobodné podnikanie. Mali by sme odstrániť veľké podnikové a dotované farmy a vrátiť ich pôdu jednotlivcom na malé hospodárstva. A mali by sme zrušiť daň z príjmov fyzických osôb, ktorá vedie k zotročovaniu strednej triedy a chudobných, zatiaľ čo Rockefellerovci sa daniam pomerne vyhýbajú používaním od dane oslobodených nadácií a rôznych mechanizmov.

Ďakujem vám. Do budúceho mesiaca, tu je Dr. Beter. Nech Boh žehná každému z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.